

la veu

de Benicarló
de Benicarló

BENIHORT FA BALANÇ

**LA PEDREGADA DE 2014
VA DEPARAR PÈRDUES**

**La cooperativa agrícola Benihort
ha celebrat la seua assemblea anual**

UN 2014 DE PEDREGADA

text REDACCIÓ

Com cada any en aquestes dates, la cooperativa agrícola Benihort ha celebrat la seua assemblea anual amb la finalitat de fer arribar als seus socis la memòria d'activitats i el balanç econòmic de l'exercici anterior. Amb una facturació de 40 milions d'euros en 2014 i un augment de les exportacions, la cooperativa benicarlanda segueix sent un referent en el món cooperatiu valencià. Malgrat això, la facturació del passat any suposa un 6,2% menys que al 2013. Segons el director-gerent de Benihort, Guillermo Edo "el passat exercici econòmic, ha estat marcat per la consolidació de la crisi en el nostre model econòmic, el que comporta també una crisi dels productes agraris. A més, ha estat una campanya en la qual han predominat preus inferiors a la mitjana d'altres anys".

LA PEDREGADA VA DEPARAR PÈRDUES

Un dels episodis per a oblidar del 2014, va ser la sorprenent pedregada que va assotar el terme de Benicarló el passat 2 d'agost i que va afectar tant a cítrics com a hortalisses, produint quantioses pèrdues en l'agricultura, així com en l'empresa. "A conseqüència d'aquesta pedregada es van reduir, considerablement, els quilos de la campanya de meló d'Alger, pebrot, tomàquet, coliflor, etc., i en cítrics van ser més de 10 milions de quilos els afectats. Però a més, totes les plantes del nostre planter que estaven a l'aire lliure es van veure afectades per aquest fenomen meteorològic", va detallar Edo.

Cal recordar que la forta pedregada va afectar a 10 milions quilos d'hortalisses i 10 milions de quilos de cítrics. Les pèrdues econòmiques superaren els cinc milions d'euros. La devastadora pedregada va caure sobre el 90% del terme municipal de Benicarló. Els danys afectaren bàsicament a la recol·lecció del meló d'Alger i l'enciam, dos dels principals productes de la campanya d'estiu de l'horta de Benicarló. Econòmicament, aquestes pèrdues suposaren 1.971.000 euros. Pel que fa als cítrics, les pèrdues econòmiques superaren els 2.600.000 euros.

...I UNA PASA ENDAVANT EN LES EXPORTACIONS

No obstant això, l'augment de les exportacions posa la nota positiva a la campanya 2014, un impuls de l'exportació que contribueix a la recuperació econòmica. L'objectiu de la cooperativa benicarlanda segueix sent rendibilitzar al màxim les produccions dels seus socis i les àrees que gestiona, per la qual cosa des de finals d'any Benihort s'ha submergit en el desenvolupament d'un Pla Estratègic que s'ha iniciat en l'àrea d'Hortalisses i que s'anirà traslladant progressivament a la resta de serveis. "Hem hagut de prendre decisions importants com el traspàs de l'àrea de fruïteries i la dissolució de la societat Cooperativa Almasara Baix Maestrat que prestava el servei de molturació d'olives. Són decisions basades en la falta de rendibilitat econòmica", assegura el gerent Guillermo Edo. "Des del passat ja hem sabut superar moltes adversitats, treballant de manera conjunta i coordinada i basant-nos en el nostre esperit cooperatiu, pel que tot aquesta nova etapa de canvis ens anima a afrontar els nous reptes de futur", conclou Edo.

DACIÓ EN PAGAMENT

text REDACCIÓ

Adrián i Marta, una jove parella de Benicarló, ambdós en atur i amb una filla de camí, són un exemple més d'una situació molt repetida en el nostre país i de la qual la nostra comarca no queda exempta. Ambdós tenien treball amb jornals adequats quan es van comprar un pis de preu desorbitat, hiper valorat amb la bombolla immobiliària, però al que podien plantar cara fins que la crisi econòmica els va deixar a ambdós sense treball. Ja tenien pagats 40.000 euros però se'ls feia impossible afrontar els 120.000 que encara quedaven amb una quota mensual inassolible. Una situació agreujada per l'actual Llei Hipotecària, redactada en el segle XIX, que permet al banc quedar-se amb el que ja duus pagat, executar la resta, subhastar l'habitatge al preu actual, molt per sota del seu preu de fa uns anys, i seguir reclamant la resta del deute per a tota la vida. Aqueixa és la vergonyosa llei vigent.

Afortunadament, la pressió social articulada a través de les PAH de tot el país va aconseguint acords puntuals, codis de bones pràctiques que, sense ser la millor solució, almenys acaben amb els abusos. Mediadors de la PAH Baix Maestrat van negociar al costat dels afectats amb el Banc Sabadell fins obtenir una dació en pagament, el banc es queda amb la propietat de l'habitatge, però almenys aquesta parella pot començar de zero, fer plans i sentir-se alliberats d'un deute que els haguera perseguit sempre. Per si algú està en problemes similars ací es pot contactar amb la PAH Baix Maestrat al telèfon 655 495 368.

César Barceló i Clara Berenguer guanyen el Ciutat de Benicarló per l'àlbum il·lustrat 'Quan xiula l'avi'

text REDACCI

L'il·lustrador alacantí César Barceló i l'escriptora valenciana Clara Berenguer han guanyat el II Premi Internacional d'Àlbum Infantil Il·lustrat "Ciutat de Benicarló" per l'obra 'Quan xiula l'avi', un relat tendre i emotiu sobre la relació entre avis i néts. L'àlbum serà publicat per Onada Edicions.

El II Premi Internacional d'Àlbum Infantil Il·lustrat "Ciutat de Benicarló" ja té projecte guanyador: 'Quan xiula l'avi', amb text de Clara Berenguer i il·lustracions de César Barceló, ha estat escollit pel jurat com el millor d'entre els 29 originals presentats a aquesta convocatòria. L'obra tracta temes que interessin a tots el públics, grans i menuts: la relació entre néts i avis, la malaltia, la mort, el record... Tot, des de l'humor i la quotidianitat. Segons el jurat, format per Miguel Ángel

Giner, Ignasi Blanch, Mercè Climent i Laura Santervás, el text està molt ben maridat amb les il·lustracions, que són actuals, fresques, expressives i narrativament molt ben seqüenciades. 'Quan xiula l'avi' transmet molta tendresa i emotivitat i tracta temes que sovint queden oblidats en els àlbums infantils. César Barceló, és il·lustrador de nombrosos contes infantils però també es pot veure el seu treball en peces animades, storyboards i cartells. Ha rebut el premi de la Generalitat al millor llibre il·lustrat per 'Cocodrila Cocopau' (2004) i l'any 2012 es va encarregar de la imatge de la 43 Fira del Llibre de València. Per la seua banda, Clara Berenguer és llicenciada en Història de l'Art i des de que va finalitzar els seus estudis les il·lustracions que acompanyen els llibres infantils són el seu principal objecte d'estudi degut a la tesi doctoral que realitza sobre les il·lustracions infantils de Miguel Calatayud.

El jurat ha valorat positivament el conjunt de les obres presentades i vol destacar l'alta qualitat d'altres originals com 'Narizotas', 'Las botas del general', 'El ingrediente secreto' i 'La luna en un gigantesco huevo'. El II Premi Ciutat de Benicarló, guardonat amb 3.000 euros, serà editat per Onada Edicions.

La Policia Local de Benicarló ha participat en la recuperació d'un mussol reial

text NAT LIA SANZ

El fets varem succeir a la 04:35 del passat divendres, quan una patrulla va localitzar a l'animal, possiblement ferit, en la calçada del Camí Moliners, passant avis al Centre de Recuperació d'animals. El mussol va ser capturat i lloc fora de perill pels experts del servei. El mussol real té unes mesures de 56 fins a 75 cm de longitud amb una envergadura d'entre 1.60 i 1.88 metres, el seu pes es troba entre 1.5 i 4.2 quilos. Totes aquestes característiques el converteixen en l'au rapaç nocturna de major grandària. De caràcter reservat i solitari, pot instal·lar-se en els més diversos hàbitats, encara que prefereix les zones braves amb abundants roqueteres, talls i tallats. La disminució de la seua presa fonamental —el conill—, els accidents amb les xarxes elèctriques, els atropellaments i la caça furtiva, constitueixen els seus principals problemes de conservació. Espècie adaptable i no molt exigent, ocupa una gran varietat d'hàbitats, des de boscos tancats fins a semideserts, penya-segats costaners i tundres.

NOU RÈCORD EN LA SHELL ECO-MARATHON ROCKINGHAM 2015

text i foto CIPFP BENICARLÓ

L'Equip Solar-GT del Centre Integrat Públic de Formació Professional Benicarló, ha obtingut un excel·lent resultat en la Shell Eco-marathon de Rockingham 2015, celebrada del 22 al 24 de juny a Corby (Regne Unit).

El prototip Solar GT, amb Ana Martí com a pilot i el professor César Luna com a director de l'equip, ha aconseguit una autonomia de 502 km/KWh, superant els 377 km/Kwh aconseguits a Rotterdam el passat mes de maig, gràcies a la contribució de la placa solar instal·lada al cotxe. El prototip elèctric de Benicarló, formava part de la delegació espanyola a la competició integrada per 5 cotxes i 4 equips, juntament amb l'Ecològic-Marxandella de l'IES "La Marxandella" de Torrent, l'IDF Eco-marathon de la Universitat Politècnica de València- Campus d'Alcoi i dels Prototipos Alto Nalón de l'IES Alto Nalón d'Astúries.

La Shell Eco-marathon és una competició en la qual estudiants d'FP Superior i Universitats de tota Europa, competeixen per aconseguir córrer la distància més llarga amb el menor consum possible d'energia. Els prototips, completament artesanals, són construïts i desenvolupats pels propis alumnes tutelats per professors. Gràcies als coneixements adquirits per les titulacions d'FP Superior que oferta el centre, com el cicle formatiu d'Energies Renovables i

el d'Eficiència Energètica i Energia Solar Tèrmica, es poden dur a terme projectes tan interessants com aquest, que permeten aplicar en la pràctica els coneixements teòrics adquirits a l'aula. L'admissió a aquests cicles formatius per a les persones interessades en les energies verdes, estarà oberta els dies 14 i 15 de juliol.

El CIPFP Benicarló, vol agrair el compromís de les empreses i institucions col·laboradores, sense les quals no s'haguera pogut dur a terme el projecte: Ajuntament de Benicarló, SEUR, UBE i CLH.

‘De Cage a Santos’, un recorregut fonamental pel minimalisme

text AL·LÍCIA COSCOLLANO / LACALAMANDA.COM

Juanjo Villarroya va oferir el dimecres 24 de juny un concert amb peces dels compositors contemporanis més rellevants

Instants abans que done inici a la seua proposta ‘De Cage a Santos’, Juanjo Villarroya assaja al claustre del Mucbe. Fem un aproximació per tal que ens explique com ha planificat un concert amb ocasió del X Aniversari del Mucbe que també transmutarà, en part, en una conferència vinculada amb la finalitat d’explicar el sentit i la concepció del minimalisme, que aglutina diferents disciplines artístiques, però què en aquest cas farà referència a l’àmbit més proper al músic benicarlando. Villarroya efectua amb aquesta proposta un recorregut cronològic per compositors contemporanis prenent com a punt de sortida una peça de John Cage composta l’any 1943 que podria emmarcar-se dins del minimalisme mecànic, “quelcom semblant a si hagués volgut retratar una cadena de muntatge de Ford”. El recorregut evolucionarà al llarg del concert en tot un seguit de compositors minimalistes, algun d’ells actualment han assolit una gran popularitat, com és el cas d’Arvo Part, “utilitze un tipus de construcció mínima quan als seus continguts musicals que es vincula a una manera molt particular d’entendre el món de la composició”.

Altres personalitats que inclou Villarroya en el seu concert són dos noms bastant coneguts, més comercials, potser, com ara Philip Glass conegut entre altres coses per les bandes

sonores que ha compost –una de les més conegudes és la pel·lícula Las Horas, però en els inicis aquest músic experimental va compondre també per a documentals, com per exemple Mishima-. Villarroya escull una peça de Glass que ens vincula a la immobilitat, els acords se succeeixen a una velocitat tant lenta que tens la sensació que no passa res, “una sensació preocupant quan a la percepció de temps en suspensió”, com explica el mateix músic, que afegeix que aquest és un dels aspectes que tracta al llarg de la xerrada. Wim Wertens és un altra de les personalitats musicals a les quals ha volgut incorporar en aquesta proposta d’investigació pel minimalisme, –podríem citar aquell memorable Maximizing the audience, de 1988-, què, com ell apunta, “és un altra manera d’entendre el minimalisme, quasi com una tercera via de la música contemporània, potser inclús el pop”. La proposta finalitza en Carles Santos i en el superb Bujaraloz by night, que representa un estil molt particular, molt propi del gran músic i compositor. Santos ha aconseguit crear una estètica pròpia no sols pel que fa a música, també com a concepte estenogràfic global. En aquest sentit, Villarroya afirma que no coneix compositors que escriguen com ho fa ell, “té una característica pròpia, i es que és capaç d’escriure com ningú”. Santos, per a Villarroya, està per damunt a nivell artístic de Wertens o de Glass. Cal matisar que Santos, a més de músic i compositor, és un creador holístic, i que s’ha immers en totes les disciplines possibles en un afany investigador constant. Com conclou Villarroya, “a Santos el ficariem al mateix nivell que Arvo Part o que John Cage”.

La història recent de Benicarló contada per les seues famílies

text i foto SETRILL

Es presenta el llibre “Famílies tradicionals de Benicarló. Cinquanta renoms” de Jaume Rolíndez i Pedro Manchón, editat per Onada. És el primer volum d’una sèrie que narra la història quotidiana de Benicarló a partir dels testimonis de famílies conegudes pel seu renom.

Els renoms són l’apel·latiu amb que es coneix a diverses generacions d’una família, un afegit simpàtic i amistós que molts llueixen amb orgull i com un signe d’identitat. Dos autors benicarlandos, Jaume Rolíndez i Pedro Manchón, han recuperat aquest patrimoni amb el primer volum de “Famílies tradicionals de Benicarló”, editat per Onada, que tracta sobre cinquanta d’aquests renoms, del voltant del miler que hi calculen que s’hi podria comptar.

L’obra es va presentar dissabte 27 de juny al vespre al Magatzem de la Mar, on s’hi van congregar al voltant de quatre-cents assistents. L’acte, conduït per la periodista i escriptora Àlicia Coscollano, va obrir amb la música del grup Veniu a cantar —els quals ben bé podrien signar la banda sonora del llibre. A continuació, hi va intervenir l’editor Ramon París, qui va fer palés que els Almenarín, Blanco, Boleo, Cadirer, Firme, Papagueix, Replé, Sentano, Tupinamba, Visiat i fins les cinquanta famílies que componen aquest primer volum “són protagonistes anònims que ara veuen la llum gràcies a aquesta obra, que deixa constància de la seua vida

(...) Tantes famílies que amb el seu esforç, amb la tenacitat i els anhels, són un pilar fonamental de la història de Benicarló”, exposà el representant d’Onada Edicions.

Per la seua banda, Pedro Manchón, escriptor, periodista i mestre, recordava com es va iniciar aquest projecte a partir de l’empenta de Paco Vallés, ‘el Flare’. Gairebé cinc anys després, “hem aconseguit preservar un bagatge cultural que com a benicarlandos hem d’exigir i defensar”, apuntava Manchón, a la vegada que relatava algunes de les vivències durant les entrevistes.

Després que ‘el Flare’ (amb qui fou la primera conversa de les que formen el llibre) oferira una de les seues conegudes lloes, va intervenir Jaume Rolíndez, també mestre i escriptor, el qual va incidir que “Famílies tradicionals de Benicarló” és una obra curulla de sentiments, fins el punt que caldria classificar-lo com a “s” de sensibilitat: “a l’obrir es podrà escoltar el soroll de l’aigua dels cadufs que cau a la pastera, de la pastera pel reguer a la bassa, de la bassa al reguer llarg i des d’ací, al solc”, apuntava Rolíndez, a qui va acompanyar la seua néta, la violinista Mar Sorlí, al poema “Benicarló, poble meu”.

Música, poesia i caduferia tancaven aquesta presentació que, més enllà dels renoms, són l’homenatge a unes generacions de benicarlandos i benicarlandes i contribueix a que el seu llegat es pugua transmetre a les següents.

LA UNIÓ PRESENTARÀ UNA QUEIXA A L'ASSOCIACIÓ D'AUTOCONTROL DE LA PUBLICITAT PEL NOU ANUNCI DE FANTA, ANOMENAT FAUNA

text NAT LIA SANZ

LA UNIÓ de Llauradors presentarà una queixa davant l'Associació d'Autocontrol de la Publicitat pel nou anunci de la beguda Fanta, denominat Fauna Fanta, en el qual es trasllada una imatge denigratòria i de desprestigi sobre els habitants del medi rural, en aquest cas d'un ramader.

Per açò LA UNIÓ sol·licita la immediata retirada d'aquest anunci publicitari. LA UNIÓ assenyalava que es trasllada en l'anunci una imatge errònia i distorsionada dels habitants de les zones rurals i dels ramaders en tractar-los com a "persones aïllades, taujanas i ignorants". En aquest sentit l'organització professional agrària valenciana diu que "Espanya és un referent mundial en el sector agroalimentari i s'aposta cada vegada més per la innovació i el dinamisme; per tant un anunci com el referenciat no és la millor forma de continuar impulsant el món rural, l'agricultura i la ramaderia del segle XXI. No és la millor manera sens dubte de transmetre la imatge actual del llaurador o ramader espanyol d'aquesta època". La coneguda marca de refrescs utilitza el tòpic d'home major i taujà reclòs en el camp per a oferir el seu producte, però "aquesta descripció se situa molt llunyana a la realitat perquè ni els llauradors o ramaders som tots persones majors, ni molt menys, vivim aliens a l'educació, les noves tecnologies i altres avanços que qualsevol ciutadà puga tenir al seu abast", assegura Enrique Sánchez, membre de la Comissió Executiva de LA UNIÓ. Es podria entendre que la coneguda marca haja volgut parodiar un sector de la població

com l'agrari, una cosa totalment lícita, "però considerem exagerada la imatge que es dona del llaurador o ramader i ens sembla una burla sense cap gràcia perquè arriba a riure's dels problemes reals que tenim, com és el de les plagues que ens arruïnen i condicionen les nostres collites i, per tant, el nostre mitjà de vida", indica Sánchez. LA UNIÓ creu que l'Associació d'Autocontrol de la Publicitat hauria d'impedir l'emissió d'anuncis que puguen malmetre la imatge de "sectors sensibles com l'agrari, de tal manera que no siga necessari arribar a l'extrem d'haver de realitzar denúncies públiques com aquesta".

Còpies GRAN FORMAT

**Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text**

**Libres de repàs d'estiu
Afanyat a encarregar els de
Text pel començament del
Curs Escolar**

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Mire, senyora Garcia, avui he de fer una cosa especial perquè ja ha començat la nova legislatura i, el que és més important, ja s'ha acabat l'anterior. Això no ho dic perquè jo siga de cap partit ni perquè m'alegro del canvi de color polític a les nostres institucions. Res més lluny de la realitat. Però una cosa sí que he de reconèixer i no tinc cap vergonya en expressar-ho sense amagar-me de ningú. Efectivament, trobaré a faltar aquest gran monstre de la nostra política que és el meu admirat, idolatrat i mai prou ben ponderat Jaime Mundo.

Sí, ja sé que li he dedicat moltes línies al llarg de les legislatures que ha estat diputat al parlament autonòmic valencià. Justament per això, es mereix un comiat per part meua. Perquè el trobaré a faltar. Però malgrat això, no deixarà de ser el model a seguir, la llum que guiarà les meues passes i el gran visionari del que és la política. Ningú com ell al nostre poble ha estat capaç de treure més profit al noble art de ser escollit una vegada i una altra per a un seient remunerat dins del procel·lós món de la política. Un munt d'anys d'alcalde passiu, i un altre bon munt d'anys de diputat autonòmic -també passiu- li han garantit una sucosa jubilació que podrà gaudir gràcies a la seua habilitat per a estar amb tots sense fer res de profit.

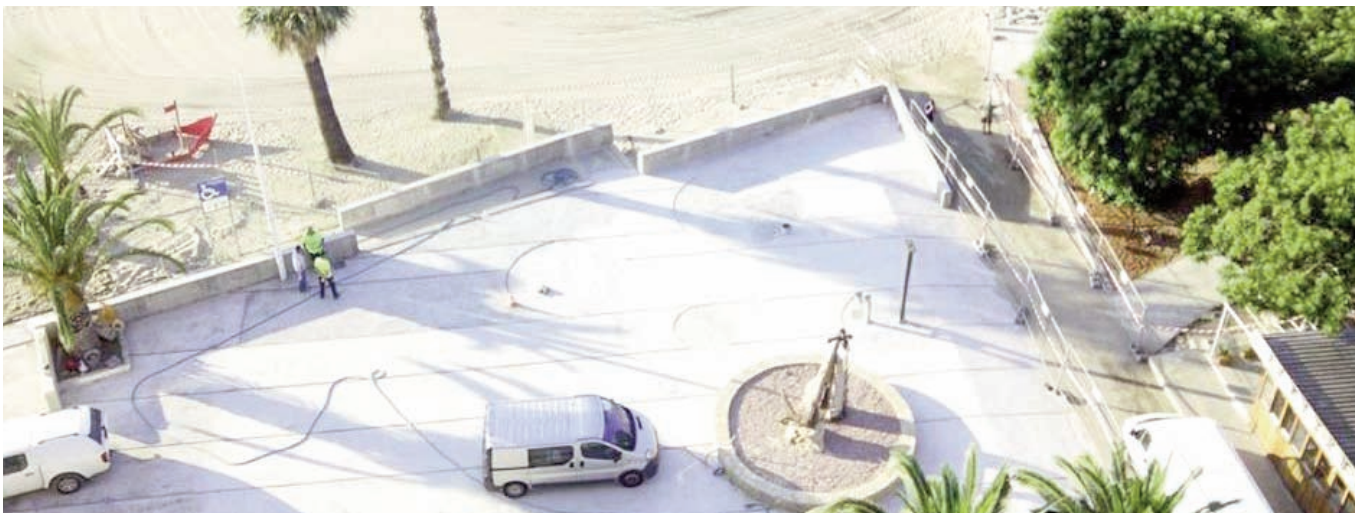
De les seues habilitats com a batlle del nostre poble tots hem estat testimonis directes. La seua gran facilitat per a mantenir-se sempre al marge de tot allò conflictiu, cremant regidors sense pietat, ha estat de manual. Gran mestre remenador de paelles, era lo primer que anava a les inundacions que periòdicament es produeixen al nostre poble encara que de solució no n'aportava cap. Però allà que estava ell amb lo seu impermeable i paraigües fent declaracions a la premsa. No hi havia sopar ni gala d'entitat on no aparegués i digués unes "pequeñas paraules" que, buides de contingut, omplien de satisfacció als assistents, tots pagats perquè l'alcalde havia acceptat la seua invitació. No hi havia acte

social que no comptara amb la seua presència, i la gent contenta i pagada amb lo seu alcalde. També dins del coent i enlluernador món de les falles brillava amb llum pròpia. No era un satèl·lit ni un planeta, no. Era una estrella i dominava el tempo i la situació com un autèntic mestre. Hi havia alguna cosa que no sabia fer? La resposta és un no contundent i rotund. No hi havia aspecte social que se li escapara de les mans. A tots acontentava i a ningú satisfieia.

El seu instint, a l'hora que el seu tarannà gens reivindicatiu, el van portar a les Corts Valencianes. El seu instint perquè aquell any el seu partit no va aconseguir una majoria suficient per a repetir com alcalde. Això, combinat amb eixa manca de caràcter per tal d'aconseguir coses per a seu poble i l'acatament a tot allò que deia el partit i els consellers de torn, el van fer la persona ideal per a ocupar un seient a l'antic Palau de Benicarló. Un lloc on no cal pensar res perquè ja pensa el partit per tots i que a final de mes només cal parar la mà i prou. Mire, senyora Garcia, fins on arribava el seu acatament i baixada de pantalons davant les propostes del seu partit, que no va tindre pebrots d'aixecar la seua veu i defensar el nom del palau que portava el nom del seu poble. També va tindre la submissió de signar un manifest en defensa d'un membre del seu partit imputat per flagrants delictes de corrupció. Així li ha anat de bé. Màxima submissió, mínim esforç, màxima confiança i màxima cotització. Perfecte. L'estat ideal de l'ésser humà. Un "zoon politikon" que Aristòtil hagués identificat només vore'l.

Ara ja ha acabat. No es presentava a les eleccions. A més a més els socialistes, aliats amb els radicals, governen a la Generalitat. És el moment de començar a gaudir i replegar els fruits de la seua vida al servei del poble. El trobarem a faltar ocupant llocs de privilegi a processons, inauguracions i actes festius arreu de la comarca. Però sempre serà un gran senyor i digne d'admiració i respecte.

Ja em fot que Pepito no puga posar la seua poleria al Morrongo per la incapacitat d'anteriors regidors. Però ja se sap: Trabajar, hacer crecer.

EDITORIAL

990

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

L'agricultura benicarlanda aguanta l'embranchida de pedra i de la crisi econòmica

El sector de l'agricultura no és aliè a la crisi econòmica. Bé, no és aliè a la crisi econòmica... ni a les pedregades. El passat any 2014, segons les dades de la cooperativa Benihort, la facturació va baixar un 6,2%. Tot i que la xifra no és gran, òbviament, repercuteix negativament en el compte d'explotació de la cooperativa i significa que s'han de prendre mesures per a reconduir una situació més bé conjuntural, provocada també per un pedregada, la de l'agost que va afectar a vora el 90% del territori en conreu, i que va fer molt de mal al sector provocant unes pèrdues més que milionàries, de vora els cinc milions d'euros.

És clar que aquesta situació s'havia de revertir amb mesures que en la mateixa assemblea el mateix gerent de la cooperativa va indicar, i que implicaven que els sectors que no havien estat rendibles, com era el cas de les fruïteres, s'havien hagut de traspasar, o dissoldre, en el cas de la cooperativa de l'almassara on es molturaven les olives.

Tot i aquests entrebancs, cal destacar, com a nota molt

positiva dins la campanya del 2014, l'augment de les exportacions, que ha comportat un impuls important per a la reactivació econòmica d'un sector molt tocat per la crisi econòmica que ha fet que es treballi amb preus molt baixos.

La dació en pagament hauria de ser una realitat quotidiana

És una bona notícia que aquelles persones que no poden pagar la hipoteca puguen arribar a acords amb els banc per fer de la dació en pagament el mitjà per saldar el deute que una llei injusta i obsoleta, que només beneficia a les entitats bancàries, ofega a milers de persones. El nostre major suport a la PAH del baix Maestrat per la seua inestimable ajuda.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa 1: a la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca del Baix Maestrat (PAH), extensiva a tots els que la conformen a la resta del país, pel seu esforç en intentar revertir situacions autènticament dramàtiques d'abusos bancaris per culpa d'una llei hipotecària del segle XIX, amb això està quasi tot dit, que cap polític ha tingut la valentia de canviar. Moltes gràcies pel vostre treball desinteressat.

Carxofa 2: a tots els "aldeanos", per estimar la seua llengua minoritària. Està clar que davant l'atac enfurimat i imperialista d'aquells que se senten superiors, només cap l'argumentació mesurada, en aquest cas del Consell d'Europa, amb la seua Carta Europea de les Llengües Minoritàries, la finalitat de la qual és la salvaguarda dels drets humans i la democràcia pluralista, mitjançant la preeminència del dret. Sembla que per alguns, un dret que els agradaria limitar i subjugar. Tot i això, que visquen els vilatans!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

Benicarló ha celebrat el Dia Internacional de l'Orgull LGTB

text: REDACCIÓ

Benicarló ha celebrat el Dia Internacional de l'Orgull LGTB i penjant la bandera multicolor en una de les balconades del consistori. Amb aquest gest, la Regidoria de Benestar Social pretén donar visibilitat a aquest moviment per aconseguir «una societat amb plena igualtat i sense discriminació cap a les persones gais, lesbianes, bisexuals i transexuals», com ha expressat la regidora de Benestar Social, Marta Escudero.

Escudero considera fonamental el paper que han de jugar les institucions públiques per a educar en el respecte i, amb la col·locació de la bandera multicolor en l'Ajuntament, vol ajudar

a combatre la discriminació per diversitat sexual i assolir la igualtat, a més de «marcar l'inici d'un compromís clar i ferm amb la igualtat, els drets i la llibertat real de les persones».

El comunicat oficial deia que “L'Ajuntament de Benicarló ens hi sumem perquè defensem que totes les persones hem de gaudir de plena igualtat jurídica i social, i perquè reconeixem la diversitat d'orientació sexual. Avui reitem el nostre compromís, el compromís de Benicarló, amb la igualtat i la dignitat de totes les persones, siga quina siga la seua opció sexual.” “Des del nou govern de progrés, que tot just acabem de començar el seu nostre treball a Benicarló, volem expressar amb este gest la voluntat ferma i clara de treballar per la igualtat, els drets i la llibertat real de les persones”.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassò

www.3x4.info

La CALAMANDA

benicarló al dia

diario digital de benicarló

LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

NI DEBADES, ELS DEIXEN TREBALLAR!

La setmana passada no sabem per quina raó, suposem que devia ser per allò que diuen dels follets de les lletres que en fan de les seues, el paràgraf que feia referència al títol de dalt va sortir retallat. Potser fóra per la tendència a la retallada que se'ns haurà encomanat a nosaltres també. Els tafaners, que som gent de fets, hem considerat que no podem deixar els nostres seguidors amb la mel a la boca i, per això, l'hem tornat a enviar per a vore si no passa res i com surt sense la participació e les involuntàries tiores. I deia així... "De vegades hi ha qui vol treballar... debades, i no el deixen. Mireu si no el que hem trobat en un dels informes de la policia local. Diu així, "17:27 Se identifcan a dos varones en la Calle Islas Columbretes realizando la poda de dos árboles en zona municipal." Ací que ens trobem, amb la calor que fa, dos pobres beneits que li estan fent la feina a l'Ajuntament, per la cara, deixant l'arbrat com cal, perquè segurament

textLA COLLA DE TAFANERS

ja devien estar farts de vore els arbres sense aclarir, i va que ho volen endreçar pel seu compte i els cau al damunt la força de l'autoritat. Potser es devien queixar els de Focsa, per usurpació de funcions... La cosa és que sembla mentida com de vegades el sentit comú ha estat foragitat de la vida pública un afany ridícul de reglamentar cada racó de la nostra activitat. I es donen casos com el que descrivim. Pel mateix motiu podrien potser denunciar aquella mestressa que arruixa o agrana la vorera davant de casa, perquè... això deu ser competència de la contracta corresponent, no?"

CIUDADANA PUNTOSIETE

De sobte, gràcies a "los ciudadanos", ja podem equipararnos a d'altres aldees del nostre entorn... com la dels gals d'Astèrix i Obèlix! Ha arribat Juli Cèsar, en forma de *ciudadana* espanyola, defensora del seu imperi espanyol, avergonyida del que és i del que no pot ser, per a donar lliçons d'amplitud de mires. La globalització ha arribat per uniformar-nos a tothom a risc de ser considerats com arquetips d'aldeans amb boina, faixa i espadenyes... o siga valencians. Ara toca el "trilingüismo bien entendido": *español, español, i más español*. Ens haurem d'encomanar als nostres druides, Ausiàs March, Estellés, Valor, Fuster... per veure si dels seus manuscrits podem extraure la poció màgica que ens puga fer forts davant d'aquests butxaques i succedanis populars. La batalla pot ser llarga.

CIUDADANO PUNTOSIETE

I ací, el flamant regidor Martí, que fent d'allò que en castellà en diuen «vocero», ho té molt clar: "Quien

ve de la p gina anterior

quiera mantenerse siempre en su aldea, que hable solo su idioma. Quien quiera vivir en un mundo abierto y global, que aprenda más idiomas además del suyo. ¿tan difícil resulta de entender?...lógica pura." Sí señor, una lògica "aplastant" que diria en el seu benicarlando ben entés però que no utilitza gens quan s'expressa públicament. Serà que també no sap més que un idioma... el castellà? Com que no se'ls veu el llautó ni res. Un altre dels del "hablemos valenciano". Però si no saben res més...

MULTICOLOR

Diuen els nostres amics uniformats que s'encarreguen de la nostra seguretat: "Se coloca la bandera multicolor al balcón del Ayuntamiento con motivo de la celebración del día internacional del orgullo LGTB, apostando por la plena igualdad". Primer, un aclariment, això del LGTB, podien ser més explícits, no? I és que quina mania de fer com els americans ficant-li sigles a tot. A vore, si és el dia de l'orgull de les Lesbianes, Gais, Transsexuals i Bisexuals, doncs fiquem-ho pel seu nom i deixem-nos de giragonses. Sempre despistant el personal. En fi, que no sabem si això haurà tingut a veure amb el canvi de govern o amb el canvi de regidor... però és, certament, un punt d'inflexió amb la visió uniformista i masclista de Marçalet i companyia que teníem abans. Segurament Parra no tindrà molt a veure amb la història, però també podria ser un signe de normalitat. De tota manera, això de la normalitat, tal volta ens hauríem de fer mirar si cada vegada que hem d'aconseguir un avanç social li hem de ficar un dia del calendari. El signe de normalitat no hauria de ser a l'invés? Sí, una cosa quotidiana i res més! En fi, que no cal fer tant de calendari i a vore si a festes porten els de Village People... i d'una tacada tot apanyat!

MUSSOL, ALÇA EL VOL

Ja ficats amb els nostres amics policials, quin esglai hem tingut en llegir un altre dels seus partes. Deia així: "Se localiza un buho real posiblemente herido en la calzada del Camí Moliners, pasando aviso al Centro de Recuperación de animales".

I clar, us preguntareu, un mussol? I què passa amb un mussol? Doncs que nosaltres, per això que sempre tenim l'orella parada i ens fixem en tot, vam vore com aquest animaló va tornar a La Veu fa uns mesos i, sobtadament, igual que va desaparèixer llavors, o fa uns mesos aparèixer, ara, des de fa unes setmanes, també havia desaparegut. Ho enteneu ara, no? Ací a La Veu, el nostre mussol particular desapareix sobtadament i la policia en troba un, reial, com el nostre (quin mussol pot aguantar tant de temps volant per aquest mitjà si no és de la reialesa). Clar, totes les alarmes se'ns van encendre al llegir la notícia. Una mussol a la calçada. Un mussol de

ciutat. Un mussol a Benicarló. No podia ser un altre, era el nostre mussol que havia estat atacat per ser tan extremista amb les seues volades. A hores d'ara estem investigant. Hem enviat una comissió rogatòria mussolveuera per aclarir el que ha passat i, sobretot, esbrinar si és el nostre mussol. Tot i així, una cosa queda clara, fer volades per La Veu ... és un senyal...

ANEM DE TAPES

Com pot veure's en aquesta imatge, feta al Mucbe, tota pedra fa camí (bé, la dita diu que fa paret, però el tafaner que ho conta es va encaparrar que camí, i camí que s'ha quedat). Però anem al que veiem. Podem observar que s'exposa una tapa de clavegueram de formigó, amb el seu registre, al costat d'altres làpides de diferents èpoques i una pedra gran. Nosaltres només fem un pensament en veu alta que recorre les sales del que diuen és el museu de la ciutat: potser siga un homenatge a un alcalde pretèrit pertanyent al gremi dels formigoners? Òbviament, d'interpretacions en podem fer totes les que vulguem i més, però una cosa és ben certa, tant la tapa de claveguera com les làpides acaben tapant la descomposició de la humanitat. S'ha de prendre amb humor!

BENICARLÓ, ALDEA VALENCIANA

textELECTOR

Ara just farà una setmana que vaig assebantar-me de dues coses: que el saber sí que ocupe lloc i que sóc un aldeà instruït baix l'olor de sofre i infern de la immersió lingüística; certament ja feia temps que ho pensava degut a la impossibilitat d'entendre res a través del televisor, abans encara teniem Canal 9... Ara, ni això.

I fins ací la broma, vostè em sabrà disculpar lector de La Veu perquè vostè, com jo, de ben segur que es degué sentir com a mínim indignat després d'escoltar les declaracions de la senyora Punset a les Corts ara fa uns dies. Potser, com jo, cregués que no era més que una eixida de to sense trellat que seria rectificad a, o, possiblement, criticada si la primera premissa no succeïa. Quina va ser la meua -segurament la nostra- sorpresa quan ací a casa nostra, en l'aldea de Benicarló (Aldea d'ací endavant), no sols s'ha defensat, sinó que també s'ha justificat.

Des de les files del partit taronja que no ens governa (afortunadament? <--- nota mental) asseguren que allò afirmat a les Corts és de "lógica pura". Doncs bé, senyor Martí, no sóc qui per a donar classes d'història, però ja fa molts segles que ens obliguen a entendre'ns en l'alenguadell imperio allà on anem; és més, m'atreviria a dir que el problema no és l'ensenyament en valencià sinó la gent que redacta i decideix en castellà des dels despatxos les coses que afecten el carrer, un carrer que parla, viu, respira i treballa en valencià.

Cadascú és lliure de parlar l'idioma que senta seu, ací, els aldeans a qui vostés es referixen en coneixem més de dos gràcies al drac de tres caps que és la immersió lingüística.

Benjamín Martí Esbri
27 juny a les 10:14 · YouTube ·

Quien quiera mantenerse siempre en su aldea, que hable solo su idioma. Quien quiera vivir en un mundo abierto y global, que aprenda más idiomas además del suyo. ¿tan difícil resulta de entender?...lógica pura.

Carolina Punset Fragmento de la intervención Pleno de investidura del presidente Ximo Puig

YOUTUBE.COM

M'agrada Comenta-ho Comparteix

A Benjamín Martí Esbri i a 23 més els agrada.

Tres caps: el valencià, el castellà i l'anglès que enriqueixen la cultura de l'alumnat i que donen de menjar als magnífics professionals que ensenyen en els nostres centres educatius. I parlem d'assignatures troncales... El compte s'esten si entrem en matèria optativa. Mentre, els de ciutat, els globalitzats, els europeus, fan que sentim vergonya aliena cada colp que obren la boca (repassar intervencions d'alguns expresidents de l'Estat), alguns ni en la llengua de Cervantes se saben expressar.

De veritat li dic que podria escriure un assaig en contra de les bajanades que ha dit esta senyora a la qual vostè defensa. Únicament faré una última reflexió, si em permet. Fa uns pocs mesos, de fet, apenes en fa un... va baixar el seu partit a peu de carrer per a informar que ja estava prop "el canvi", assegurant que "som gent com vostè", "la nostra prioritat serà la de tornar la il·lusió i la creació de treball". Veu com la senyora Punset està equivocada? Parlar valencià sí que dóna treball. Com a mínim tres. De rigor.

Benjamín Martí Esbri
18 maig ·

Vota CANVI...vota ciutadans ara!!!

03 Ciudadanos Municipals 2015 Spot 1080HD Youtube

Benjamín Martí, Candidato a la Alcaldía de Benicarló. El próximo domingo Vota Ciudadanos. Spot : VOTA A BENJAMÍN MARTÍ - CIUDADANOS

YOUTUBE.COM

M'agrada Comenta-ho Comparteix

A Benjamín Martí Esbri i a 12 més els agrada.

Poetes necessaris/1: Joan Vinyoli

text JOAN HERAS

Avui, divendres 3 de juliol, enceto una sèrie d'estiu dedicada a alguns dels meus poetes necessaris amb Joan Vinyoli. Just avui fa 101 anys del naixement d'una de les veus poètiques essencials –i em sembla que massa poc conegudes i encara menys valorades- de la nostra literatura. Joan Vinyoli (1914-1984) neix agombolat com a poeta per la poesia dels dos grans mestres que el fonamenten –Riba i Rilke- però, ben aviat, anirà dibuixant la seva pròpia veu que parla del temps, de la vida, de la solitud i de la companyia, de la quotidianitat, sempre sota la llum de l'albada o del capvespre com a paisatge que dóna una música especial a les seves paraules, a les seves imatges poètiques plenes de força.

Jaume Cabré, en el seu darrer llibre *les incerteses* –un conjunt d'assajos sobre la literatura i la vida que pel novel·lista tenen una funció de "purificació" després d'haver estat tants anys capbussat en un univers complexíssim i bellíssim que s'ha materialitzat en la seva novel·la *Jo confesso*- comenta que l'art de veritat és aquell que, com la religió, ens fa tocar i sentir l'inefable. No en va, en un dels assajos, comenta la seva fascinació per Vinyoli i com va valorar la possibilitat de fer servir un dels seus versos com a títol de la seva anterior novel·la, *les veus del Pamano*. Finalment, hi consta com a endreça d'una de les parts però forma part de l'univers de tota la novel·la. El vers diu, tot parlant de la imatge d'un cementiri alemany de matinada: "Noms ajaguts coberts de flors". Clar, profund, suggerent.

Senzillament us presento dos poemes que a mi em tenen el cor i l'esperit i tot el que calgui ben robat. El primer també el podeu gaudir amb una exquisida versió

Fronteres

cantada de la mà de la Meritxell Gené en el seu esplèndid, tendríssim, imprescindible darrer disc Branques. Si aquests versos us fan sentir alguna cosa especial, no ho dubteu pas: llanceu-vos allegir o a rellegir –la poesia és una eterna redescoberta- a Vinyoli.

ORFEU

Sempre de nit, confusament,
cremen els mots, neixen imatges;
maduren cels, aurores, platges,
tot es fa símbol transparent.
Dominaré somnis de vent,
pors de la nit, ones de febre,
amb aquest do: càntic vivent?
Dret en el cor de la tenebra,
sóc esperança, moviment,
Cap a la llum, veu que celebra.

CERCLES

Un altre cop vols agitar les aigües
del llac.
Està bé, però pensa
que no serveix de res tirar una sola pedra,
que has d'estar aquí des de la matinada
fins a la posta, des que neix la nit
fins al llevant
-tindràs la companyia
de les estrelles, podràs veure l'ocellassa
de la nit negra covant l'ou de la llum
del dia nou-,
assajant sempre cercles,
per si al cap de molts anys, tota una vida, et sembla
-i mai potser no n'estaràs segur-
que has assolit el cercle convincent.

DA CAPO INTERPRETARÀ LA VERBENA DE LA PALOMA

text REDACCIÓ fotos NEL·LO

L'Associació Cultural Cor Da Capo Benicarló, amb motiu del seu Xè aniversari, presenta el projecte, "Una noche de zarzuela" amb posada en escena de La Verbena de la Paloma de Tomás Bretón.

Probablement és el títol més famós de tot el "género chico" i un dels més estimats pel públic. Es tracta d'un ambiciós projecte a nivell professional: la directora del Cor Da Capo, Mª Carmen Gellida ha sigut la impulsora del projecte, posant-se al capdavant de l'organització i desenvolupament musical i artístic amb el suport de la directora d'escena Carmen Palau. Sota la direcció orquestral de Pablo Anglés, el conjunt de veus del Cor Da Capo comptarà amb solistes de la terra com la soprano Gemma Roig, el tenor Carlos Casólviva o la soprano Clara Ruiz acompanyats per una orquestra simfònica creada per l'ocasió i el pianista Juan Vicente Lladosa.

Els amors i desamors, la fanfarroneria, la passió, i els cels dels personatges del Madrid del s. XIX s'escenificaran en un marc immillorable, la façana posterior de l'Ajuntament de Benicarló. El pintor benicarlano Jose Antonio Caldés serà l'encarregat d'acompanyar aquests ambients d'un decorat de pintura urbana i realista amb façanes deteriorades, tendes i tabernes que mostraran a la perfecció el Madrid en el que

s'ambienta la sarsuela. Per commemorar estes festes madrilenyes i com si de la celebració de la processó de "La Virgen de la Paloma" es tractés, la gran estrena serà el 14 d'agost a Benicarló a las 22,30h. Dissabte 15 hi haurà dos representacions: 20:00h i 22:30h i diumenge 16 a las 22:30h. Les entrades es poden adquirir de manera anticipada en: Centro Óptico Eva Marín o al local de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló. El preu és de 15€.

“NIT AL MUSEU”

text REDACCI

fotos JES S MAESTRO

Dissabte 27 a les 10.30 va tindre lloc al Mucbe la representació “Nit al Museu”, una Visita nocturna teatralitzada pel Convent de Sant Francesc a càrrec de l'Associació Cultural Pere de Thous i l'Escola de Teatre La Escalera. Els visitants van fer un recorregut didàctic i divertit per les distintes sales del museu.

Bons resultats del Club de Tennis Benicarló a les finals de torneig del CATVAL 2015

text i foto VICENT FERRER

Finalment es van poder jugar les finals del penúltim torneig del Circuit CATVAL 2015, en el club de Tennis Serramar, on 11 jugadors del Club Tennis Benicarló havien aconseguit arribar.

Així, Toni Grau es va imposar al seu company d'entrenaments Manu Mateo en Prebenjamí. En infantils, Jarmo Pérez va guanyar a Álvaro Fuster i Iratxe Serrat a Mar Vidal en dos partits llargs i renyits.

En cadets van tornar a enfrontar-se Iratxe i Mar, i aquesta vegada, va ser la segona qui es va portar la victòria. Albert Alberich es va emportar el trofeu de campió davant Joan Boix, mentre que Carla Folch va perdre davant Mireia Romaní.

Finalment, en absolut, els benicarlandos van jugar dos finals: Anabel Arán es va emportar la victòria davant Julia Pérez, i en la categoria masculina, després d'un dur partit,

victòria d'Antonio Mata davant Diego Sánchez. Aquesta victòria va servir per a proclamar a Mata com a campió del circuit 2015.

Ferran Remolina Rallo, tercer en el Campionat d'Espanya d'Acuatlò Sub-23

text i foto VICENT FERRER

El cap de setmana passat es va celebrar a Pontevedra, el Campionat d'Espanya Distància Sprint i el Campionat d'Espanya d'Acuatlò, que en aquesta ocasió va comptar amb la participació del campió del món de triatló Javier Gómez Noya. En la segona el benicarlando Ferran Remolina va aconseguir medalla de bronze en la seua categoria, sub-23.

Tres-cents participants van prendre eixida en el triatló sprint, i dos-cents en l'aquatlò, entre els quals es trobava el benicarlando Ferran Remolina Rallo del Club Triatló Huracà València al costat de diversos companys d'equip. El triatló consistia a completar un circuit d'una volta de 750 metres nadant, amb forts corrents en el riu Lérez de Pontevedra, 4 voltes de 5 quilòmetres per un circuit bastant tècnic al voltant del Riu, i 5 quilòmetres de carrera a peu dividits en 2 voltes de 2,5 quilòmetres. Mentre que l'aquatlò consistia a realitzar 1 volta d'1 quilòmetre nadant i 2 voltes de 2,5 quilòmetres. Finalment, Ferran Remolina, va creuar la meta en el Triatló

Sprint en una meritòria 6a posició en categoria sub23, amb un altíssim nivell entre els participants, i la 3ª posició sub23 en el Campionat d'Espanya d'Acuatlò, aconseguint una lluitada medalla de bronze.

Atletisme: Alexis Sastre Arnau, Campió d'Espanya Sub-23 en salt d'altura

text VICENT FERRER

L'atleta benicarlando Alexis Sastre Arnau, que defensa els colors del Playas de Castellón, va aconseguir en els Campionats d'Espanya Sub-23, que es van disputar a Tarragona, alçar-se amb la victòria, amb un millor salt de 2,13 metres, després de realitzar un magnífic concurs.

Va intentar passar el llistó en 2,17, però no ho va aconseguir. Després d'ell es van classificar Carlos Rojas Lombardo, Unicaja Atletisme i Pedro Miguel Zamorano Caballero, Reial Societat.

CONTROL 5 A CASTELLÓ AMB 2 NOVES MÍNIMES NACIONALS DE JÚLIA BARRACHINA

text i foto CNB

El darrer control provincial de la temporada, previ als campionats d'estiu, es va disputar els dies 27-28 de juny a la piscina olímpica de Castelló. Fins a 22 nedadors del CNB participaren, dirigits per les seues entrenadores, Lucía Vicente i Myriam Martínez.

L'equip el formaren: Gemma Labèrnia, Cristina García, Marina Llorach, Maria García, Blanca Pérez, Sara Veà, Ester Segura, Marina Segura, Gemma Rillo, Nerea Martín, Alicia Sorlí, Laura Jiménez, Clàudia Barrachina, Júlia Barrachina, Marta Valdearcos, Marc Veà, Sergi Saura, Javier Marzá, David Curto, Óscar García, David García i Dídac Saura.

Destacades actuacions de molts dels nedadors benicarlandos que demostren que estan ja apunt per als imminents campionats d'estiu. Júlia Barrachina demostrà estar molt en forma i va millorar espectacularment les seues marques a totes les proves que va nadar, aconseguint les mínimes nacionals dels 100 lliures, amb un temps de 1.03.89 M i dels 50 lliures, amb un temps de 29.10 M, quedant-se molt propera de la dels 200 lliures. Laura Jiménez i Marina Segura, també molt bé, rondaren les mínimes nacionals dels 50 i 200 lliures. Els alevins Sergi Saura i David Garcia també estigueren propers a les nacionals dels 200 lliures i dels 200 estils respectivament. La júnior Ester Segura comença a retrobar la seua millor cara i es va acostar a la nacional dels 400 lliures. Victòries individuals per a Júlia Barrachina als 50 lliures i Gemma Labèrnia, als 50 braça i segons llocs de Júlia Barrachina, als 100 i 200 lliures i d'Ester Segura, als 400 lliures.

TROFEU VILA D'ONDA

Dissabte 27 a Onda, en piscina olímpica exterior, va tindre lloc el trofeu Vila d'Onda per a nedadors de la categoria aleví. Un total de 9 nedadors del CNB participaren, dirigits per Myriam Martínez: Paula Falcó, Sara Veà, Laura Verge, Blanca Zorrilla, Eva Valdearcos, Marta Cheto, Sara Troncho, Sergi Saura i Óscar García.

Una bona experiència el debut d'aquest trofeu amb piscina olímpica a l'aire lliure, que els nostres alevins no desaprofitaren, aconseguint un grapat de medalles.

Sara Veà va aconseguir 3 medalles individuals: or, als 400 lliures, plata als 100 lliures i als 200 lliures; Sergi Saura, 2, or als 100 i 200 lliures; David García, també 2, plata, als 200 estils i bronze, als 100 braça i Óscar García, or als 100 esquena. L'equip de relleus femení dels 4x100 estils va aconseguir el bronze.

PRÒXIMES COMPETICIONS:

JOCS ESPORTIUS DE LA COMUNITAT VALENCIANA A CASTELLÓ 04-05.07

CAMPIONAT AUTONÒMIC INFANTIL A SEDAVÍ 04-05.07

CAMPIONAT AUTONÒMIC MÀSTER A VALÈNCIA I GALA DE L'ESPORT

text i foto CNB

Una bona representació de l'equip Màster del CNB va participar al campionat autonòmic de la categoria disputat a València el passat 27 de juny.

L'equip benicarlando el formaven Javier Vicente, Damián Vidal, Fernando Arnau, José Arán, Javier Roca, Joaquín Dieste, Carlos Astor, Alicia Gilabert i Eva García. Els veterans del club obtingueren bons resultats en les diferents categories d'edat amb millores generalitzades de marques personals. Especialment a destacar foren les medalles de Carlos Astor, bronze, als 100 i 200 lliures; de Damián Vidal, bronze, als 200 braça i d'Alicia Gilabert, or, als 100 lliures.

NEREA SORANDO A LA GALA DE L'ESPORT

La nedadora Nerea Sorando va ser la representant del CNB a la gala de l'esport benicarlando que va tindre lloc a l'Auditori Municipal de Benicarló el passat dissabte 27. Nerea, com a millor esportista del CNB 2014, va estar acompanyada pels seus familiars, per altres nedadores i per membres de la junta directiva. El CNB, que també va optar al guardó de millor entitat, va ser representat pel vicepresident Xavier Rodríguez.

PRÒXIMES COMPETICIONS:
 JOCS ESPORTIUS DE LA COMUNITAT VALENCIANA A
 CASTELLÓ 04-05 de juliol
 CAMPIONAT AUTONÒMIC INFANTIL A SEDAVÍ 04-05 de juliol

